

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.11.2011
KOM(2011) 821 wersja ostateczna

2011/0386 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów
budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach
członkowskich strefy euro**

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich strefy euro

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w związku z art. 121 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat zobowiązuje państwa członkowskie do uznawania swoich polityk gospodarczych za przedmiot wspólnego zainteresowania oraz do prowadzenia polityki budżetowej w sposób zmierzający do zapewnienia dobrego stanu finansów publicznych i prowadzenia polityki gospodarczej w sposób niezagrażający prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu², mający na celu zapewnienie dyscypliny budżetowej w całej Unii, ustala ramy zapobiegania nadmiernemu deficytowi sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego korygowania. Pakt został dodatkowo wzmocniony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych oraz rozporządzeniem Rady (UE) nr .../2011 zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 w sprawie skutecznego

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

² Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro wprowadzono skuteczne, zapobiegawcze i stopniowe mechanizmy egzekwowania prawa w postaci sankcji finansowych w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro.

- (3) Zmiany do paktu stabilności i wzrostu wzmacniają zarówno wytyczne, jak i – w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro – zachęty do określania i realizacji rozważnej polityki budżetowej, przy unikaniu nadmiernego deficytu budżetowego. Przepisy te zapewniają na poziomie Unii solidniejsze ramy prawne na potrzeby nadzoru nad polityką gospodarczą poszczególnych państw członkowskich.
- (4) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej Traktat dopuszcza możliwość przyjęcia w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro środków, które wykraczają poza przepisy mające zastosowanie do ogółu państw członkowskich.
- (5) Dobry stan finansów publicznych najlepiej jest zapewnić na etapie planowania, a poważne błędy należy rozpoznać możliwie jak najszybciej. Państwa członkowskie powinny odnosić korzyści nie tylko z ustalenia zasad przewodnich i celów budżetowych, lecz również ze skoordynowanego monitorowania ich polityki budżetowej.
- (6) Wprowadzenie wspólnego harmonogramu budżetowego dla państw członkowskich, których walutą jest euro, powinno doprowadzić do lepszego synchronizowania kluczowych etapów przygotowywania budżetów krajowych, przyczyniając się w ten sposób do skuteczności Europejskiego Semestru, służącego koordynacji polityki budżetowej. Przyjęcie wspólnego harmonogramu budżetowego powinno prowadzić do większych synergii poprzez ułatwienie koordynacji polityki w gronie państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz powinno zapewnić należyte uwzględnienie zaleceń Rady i Komisji w procesie uchwalania budżetu w poszczególnych krajach.
- (7) Istnieją poważne dowody, że oparte na regułach ramy budżetowe stanowią skuteczne narzędzie wspierania solidnej i zrównoważonej polityki budżetowej. Wprowadzenie krajowych reguł budżetowych zgodnych z celami budżetowymi na poziomie Unii powinno być decydującym elementem mającym zapewnić przestrzeganie przepisów paktu stabilności i wzrostu. W szczególności państwa członkowskie powinny wprowadzić reguły dotyczące zrównoważenia budżetu w kategoriach strukturalnych, które zapewnią transpozycję głównych zasad unijnych ram budżetowych do prawa krajowego. Transpozycji takiej dokonać należy za pomocą wiążących reguł, najlepiej o charakterze konstytucyjnym, aby wykazać maksymalne zobowiązanie przyjęte przez władze krajowe w odniesieniu do paktu stabilności i wzrostu.
- (8) Nierealistyczne i tendencyjne prognozy makroekonomiczne i budżetowe mogą znacząco podważyć skuteczność planowania budżetowego, a to z kolei może mieć negatywny wpływ na dyscyplinę budżetową. Źródłem obiektywnych i realistycznych prognoz makroekonomicznych mogą być niezależne podmioty.
- (9) Taki stopniowo wzmacniany nadzór będzie stanowił dalsze uzupełnienie obowiązujących przepisów paktu stabilności i wzrostu oraz zapewni lepszy nadzór nad dyscypliną budżetową w państwach członkowskich, których walutą jest euro.

Procedura stopniowo coraz ściślejszego monitorowania powinna przyczynić się do lepszych wyników budżetowych z korzyścią dla wszystkich państw członkowskich, których walutą jest euro. W ramach stopniowo wzmacnianej procedury ściślejsze monitorowanie jest szczególnie przydatne dla państw członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu.

- (10) Jak wykazał kryzys zadłużenia publicznego, a w szczególności konieczność wprowadzenia wspólnych mechanizmów ratunkowych, polityka budżetowa prowadzona przez poszczególne państwa członkowskie, których walutą jest euro, ma znaczny wpływ na pozostałych członków tej grupy. Każde z państw członkowskich, których walutą jest euro, powinno zasięgnąć opinii Komisji i pozostałych państw członkowskich, których walutą jest euro, przed przyjęciem wszelkich planów istotnych reform polityki budżetowej, które mogłyby mieć wpływ na pozostałe państwa członkowskie, aby umożliwić ocenę ewentualnego wpływu w odniesieniu do strefy euro jako całości. Państwa członkowskie powinny uważać swoje plany budżetowe za przedmiot wspólnego zainteresowania i przed ich wejściem w życie przedstawiać je Komisji do celów monitorowania. Komisja powinna móc w razie potrzeby przyjąć opinię w sprawie wstępnego planu budżetowego, którą dane państwo członkowskie, a w szczególności jego władze budżetowe, powinny wziąć pod uwagę w procesie uchwalania ustawy budżetowej. Opinia taka powinna zapewniać należyte uwzględnienie unijnych wytycznych politycznych w sferze budżetowej w ramach przygotowywania budżetu krajowego. W szczególności opinia taka powinna zawierać ocenę, czy w planach budżetowych należycie uwzględniono zalecenia w dziedzinie budżetu wydane w ramach Europejskiego Semestru. Komisja powinna być gotowa do przedstawienia tej opinii parlamentowi danego państwa członkowskiego na jego żądanie. Zakres, w jakim opinia ta została uwzględniona, powinien być częścią oceny – w razie spełnienia odpowiednich warunków – prowadzącej do decyzji o wszczęciu wobec danego państwa członkowskiego procedury nadmiernego deficytu, a niezastosowanie się do wcześniejszych wytycznych Komisji należy uznać za okoliczność obciążającą. Ponadto na podstawie ogólnej oceny planów przez Komisję Eurogrupa powinna omówić sytuację budżetową i perspektywy dla strefy euro.
- (11) Państwa członkowskie, których walutą jest euro i które są objęte procedurą nadmiernego deficytu, powinny być ściślej monitorowane, aby zapewnić pełną i terminową korektę nadmiernego deficytu. Ściślejsze monitorowanie powinno zapewnić wczesne korygowanie ewentualnych odstępstw od zaleceń Rady dotyczących skorygowania nadmiernego deficytu. Monitorowanie takie powinno stanowić uzupełnienie przepisów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1467/97. Zasady takiego ściślejszego monitorowania powinny być zróżnicowane w zależności od etapu procedury, którą objęte jest dane państwo członkowskie, jak przewidziano w art. 126 Traktatu.
- (12) Ściślejsze monitorowanie państw członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu powinno umożliwić rozpoznanie zagrożeń dla dotrzymania terminu skorygowania nadmiernego deficytu przez dane państwo członkowskie. W przypadku rozpoznania takich zagrożeń Komisja powinna skierować do danego państwa członkowskiego zalecenie ze wskazaniem środków, które należy podjąć przed upływem wyznaczonego terminu; zalecenie takie powinno zostać przedstawione parlamentowi danego państwa członkowskiego na jego żądanie. Ocena taka powinna umożliwiać szybką korektę ewentualnych zjawisk stwarzających zagrożenie dla korekty nadmiernego deficytu w wyznaczonym terminie. Ocena zgodności z takim

zaleceniem Komisji powinna być częścią prowadzonej przez Komisję ciągłej oceny skuteczności działań mających na celu skorygowanie nadmiernego deficytu. Przy podejmowaniu decyzji, czy podjęto skuteczne działania w celu skorygowania nadmiernego deficytu, Rada powinna również wziąć pod uwagę, czy dane państwo członkowskie zastosowało się do zalecenia Komisji.

- (13) W celu wzmocnienia dialogu pomiędzy instytucjami Unii, w szczególności pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz w celu zapewnienia większej przejrzystości i odpowiedzialności, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaproponować danemu państwu członkowskiemu, którego dotyczy zalecenie Komisji, udział w wymianie poglądów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu określono przepisy dotyczące ściślejszego monitorowania polityki budżetowej w strefie euro poprzez:
 - a) wprowadzenie wspólnego harmonogramu budżetowego, stanowiącego uzupełnienie Europejskiego Semestru, o którym mowa w art. 2a rozporządzenia (WE) 1466/97;
 - b) wprowadzenie dodatkowych wymogów dotyczących monitorowania w celu zapewnienia należytego uwzględnienia unijnych zaleceń politycznych w sferze budżetowej w ramach przygotowywania budżetu krajowego, stanowiących uzupełnienie systemu wielostronnego nadzoru nad polityką budżetową, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1466/97;
 - c) ściślejsze monitorowanie polityki budżetowej państw członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu, mające zapewnić terminową i trwałą korektę nadmiernego deficytu, stanowiące uzupełnienie procedury korekty nadmiernego deficytu państwa członkowskiego, przewidzianej w art. 126 Traktatu i w rozporządzeniu (WE) nr 1467/97.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do państw członkowskich, których walutą jest euro.

Artykuł 2
Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „niezależna rada budżetowa” oznacza podmiot posiadający autonomię funkcjonalną w stosunku do władz budżetowych państwa członkowskiego, odpowiedzialny za monitorowanie wdrażania krajowych reguł budżetowych;
 - 2) „niezależne prognozy makroekonomiczne” oznaczają prognozy makroekonomiczne lub prognozy budżetowe sporządzane przez niezależny podmiot lub podmiot posiadający autonomię funkcjonalną w stosunku do władz budżetowych państwa członkowskiego;
 - 3) „średniookresowe ramy budżetowe” posiadają znaczenie określone w art. 2 pkt e) dyrektywy Rady [.../...];
 - 4) „program stabilności” posiada znaczenie określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97;
 - 5) „publiczny” oraz „deficyt” posiadają znaczenia określone w art. 2 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
2. Zastosowanie mają również: definicja sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz definicja podsektorów sektora instytucji rządowych i samorządowych, określone w pkt 2.70 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 2223/96.

Rozdział II

Wspólne przepisy budżetowe

Artykuł 3
Wspólny harmonogram budżetowy

1. Co roku, w terminie do dnia 15 kwietnia, wraz ze swoimi programami stabilności państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej swoje średniookresowe plany budżetowe sporządzone zgodnie ze swoimi średniookresowymi ramami budżetowymi na podstawie niezależnych prognoz makroekonomicznych.
2. Projekty ustaw budżetowych dla sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz stanowiące ich podstawę niezależne prognozy makroekonomiczne podaje się do wiadomości publicznej w terminie do dnia 15 października każdego roku.
3. Ustawy budżetowe dla sektora instytucji rządowych i samorządowych przyjmuje się i podaje do wiadomości publicznej w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku.

Artykuł 4

Reguły dotyczące salda budżetowego i niezależna krajowa rada budżetowa

1. Państwa członkowskie posiadają numeryczne reguły fiskalne dotyczące salda budżetowego, za pomocą których realizują w krajowych procesach budżetowych swój średniookresowy cel budżetowy, zdefiniowany w art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Reguły takie obejmują całość sektora instytucji rządowych i samorządowych i mają charakter wiążący, najlepiej konstytucyjny.
2. Państwa członkowskie posiadają niezależną radę budżetową, która zajmuje się monitorowaniem wdrażania krajowych reguł fiskalnych, o których mowa w ust. 1.

Rozdział III

Monitorowanie i ocena wstępnych planów budżetowych państw członkowskich

Artykuł 5

Wymogi dotyczące monitorowania

1. Co roku, w terminie do dnia 15 października, państwa członkowskie przedstawiają Komisji i Eurogrupie wstępny plan budżetowy na następny rok.
2. W tym samym czasie wstępny plan budżetowy podaje się do wiadomości publicznej.
3. Wstępny plan budżetowy zawiera następujące informacje dotyczące następnego roku:
 - a) docelowe saldo budżetowe sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone jako odsetek produktu krajowego brutto (PKB), przedstawione w podziale na podsektory sektora instytucji rządowych i samorządowych;
 - b) przewidywania w odniesieniu do wydatków i dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz ich głównych składników, przy założeniu niezmiennego kursu polityki, wyrażone jako odsetek PKB;
 - c) docelowe wydatki i dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz ich główne składniki, wyrażone jako odsetek PKB, z uwzględnieniem warunków i kryteriów osiągnięcia rocznego tempa wzrostu wydatków publicznych bez uwzględnienia dyskrejonalnych działań po stronie dochodów, zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1466/97;
 - d) szczegółowy opis i dobrze udokumentowane określenie ilościowe środków, które należy ująć w budżecie na nadchodzący rok w celu zlikwidowania różnicy pomiędzy wartościami docelowymi, o których mowa w lit. c), a przewidywaniami przy założeniu niezmiennego kursu polityki, zgodnie z lit. b). W przypadku środków, których szacowany wpływ na budżet jest mniejszy

niż 0,1 % PKB, opis może być mniej szczegółowy. Szczególną uwagę należy zwrócić na plany istotnych reform w dziedzinie polityki budżetowej, które mogą mieć skutki uboczne w innych państwach członkowskich, których walutą jest euro;

- e) podstawowe założenia dotyczące spodziewanego rozwoju sytuacji gospodarczej i ważnych zmiennych ekonomicznych, mających znaczenie dla realizacji celów budżetowych. Założenia te opierają się na niezależnych prognozach makroekonomicznych dotyczących wzrostu gospodarczego;
 - f) w stosownych przypadkach – dodatkowe informacje o sposobach zastosowania się do obowiązujących zaleceń w dziedzinie budżetu skierowanych do danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 121 Traktatu.
4. Jeżeli cele budżetowe przedstawione we wstępnym planie budżetowym zgodnie z ust. 3 lit. a) i c) lub przewidywania przy założeniu niezmiennego kursu polityki różnią się od celów i przewidywań zawartych w aktualnym programie stabilności, różnice muszą być należycie wyjaśnione.
5. W przypadku stwierdzenia przez Komisję szczególnie poważnej niezgodności z obowiązkami w zakresie polityki budżetowej określonymi w pakcie stabilności i wzrostu, Komisja w terminie dwóch tygodni od przedstawienia jej wstępnego planu budżetowego zwraca się do danego państwa członkowskiego o przedstawienie skorygowanego wstępnego planu budżetowego. Żądanie takie podaje się do wiadomości publicznej.
- Do skorygowanego wstępnego planu budżetowego mają zastosowanie przepisy ust. 2–4.
6. Komisja określa treść wstępnego planu budżetowego, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Ocena wstępnego planu budżetowego

- 1. Komisja w razie potrzeby przyjmuje opinię w sprawie wstępnego planu budżetowego w terminie do dnia 30 listopada.
- 2. Opinię Komisji podaje się do wiadomości publicznej; Komisja przedstawia swoją opinię parlamentowi danego państwa członkowskiego na jego żądanie.
- 3. Komisja dokonuje ogólnej oceny sytuacji budżetowej i perspektyw w całej strefie euro. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.
- 4. Eurogrupa omawia opinie Komisji w sprawie krajowych planów budżetowych oraz sytuację budżetową i perspektywy w całej strefie euro na podstawie ogólnej oceny dokonanej przez Komisję zgodnie z ust. 3. Ocenę podaje się do wiadomości publicznej.

Rozdział IV

Zapewnienie korekty nadmiernego deficytu

Artykuł 7

Ścisłejsze monitorowanie państw członkowskich w ramach procedury nadmiernego deficytu

1. W przypadku podjęcia przez Radę decyzji stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu w państwie członkowskim zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu, do danego państwa członkowskiego zastosowanie mają ust. 2 do 5 niniejszego artykułu, do czasu uchylecia procedury nadmiernego deficytu.
2. Państwo członkowskie podlegające ściślejszemu monitorowaniu niezwłocznie przeprowadza kompleksową ocenę wykonania budżetu w bieżącym roku dla sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów. W ocenie uwzględnia się również zagrożenia finansowe związane z podmiotami będącymi własnością publiczną i z zamówieniami publicznymi, w zakresie, w jakim mogą się one przyczyniać do istnienia nadmiernego deficytu. Wynik takiej oceny zamieszcza się w przedstawianych zgodnie z art. 3 ust. 4a lub art. 5 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97 sprawozdaniach dotyczących działań podjętych na rzecz korekty nadmiernego deficytu.
3. Państwo członkowskie regularnie składa Komisji i Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu lub ewentualnemu wyznaczonemu przezeń w tym celu podkomitetowi sprawozdania w odniesieniu do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów dotyczące wykonania budżetu w ciągu bieżącego roku, wpływu na budżet środków dyskrejonalnych podjętych po stronie wydatków i po stronie dochodów, docelowej wielkości wydatków i dochodów publicznych, jak również zawierające informacje na temat przyjętych środków i na temat charakteru planowanych środków osiągnięcia tych celów. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.

Komisja określa treść sprawozdania, o którym mowa w niniejszym ustępie.
4. Jeżeli dane państwo członkowskie jest adresatem zalecenia Rady na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu, sprawozdanie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu przedstawia się po raz pierwszy po upływie sześciu miesięcy od daty pierwszego sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 4a rozporządzenia (WE) nr 1467/97, a następnie w odstępach sześciomiesięcznych.
5. Jeżeli dane państwo członkowskie jest adresatem wezwania Rady na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu, sprawozdanie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu zawiera również informacje o działaniach podjętych w odpowiedzi na poszczególne zalecenia Rady. Sprawozdanie takie przedstawia się po raz pierwszy po upływie trzech miesięcy od daty pierwszego sprawozdania, o którym mowa w art. 5 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97, a następnie w odstępach kwartalnych.
6. Na żądanie Komisji i w określonym przez nią terminie państwo członkowskie podlegające ściślejszemu monitorowaniu:

- a) w koordynacji z krajowymi najwyższymi organami kontroli przeprowadza kompleksową niezależną kontrolę rachunków sektora instytucji rządowych i samorządowych, mającą na celu ocenę rzetelności, kompletności i ścisłości tych rachunków publicznych na potrzeby procedury nadmiernego deficytu, oraz przedstawia sprawozdanie z tej kontroli; w związku z tym Komisja (Eurostat) ocenia jakość danych przekazanych przez to państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 679/2010³;
- b) przedstawia dodatkowe informacje na potrzeby monitorowania postępów w zakresie korekty nadmiernego deficytu.

Artykuł 8

Państwa członkowskie zagrożone niewywiązaniem się ze swoich zobowiązań w ramach procedury nadmiernego deficytu

1. Oceniając, czy wyznaczony w aktualnym zaleceniu Rady na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu lub w aktualnym wezwaniu Rady na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu termin skorygowania nadmiernego deficytu nie jest zagrożony, Komisja opiera się również na sprawozdaniach przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku gdy termin skorygowania nadmiernego deficytu jest zagrożony, Komisja kieruje do danego państwa członkowskiego zalecenie w sprawie przyjęcia dalszych środków w ramach czasowych zgodnych z terminem korekty nadmiernego deficytu, o którym mowa w ust. 1. Zalecenie Komisji podaje się do wiadomości publicznej; Komisja przedstawia swoje zalecenie parlamentowi danego państwa członkowskiego na jego żądanie.
3. W ramach czasowych określonych w zaleceniu Komisji, o którym mowa w ust. 2, dane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie ze środków przyjętych w odpowiedzi na to zalecenie, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 7 ust. 3. Sprawozdanie obejmuje wpływ na budżet wszystkich podjętych środków dyskrejonalnych, docelową wielkość wydatków i dochodów publicznych, informacje na temat przyjętych środków i na temat charakteru planowanych środków osiągnięcia tych celów, jak również informacje na temat innych działań podejmowanych w odpowiedzi na zalecenie Komisji. Sprawozdanie podaje się do wiadomości publicznej.
4. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaproponować państwu członkowskiemu, którego dotyczy zalecenie skierowane zgodnie z ust. 2, udział w wymianie poglądów zgodnie z art. 2a rozporządzenia (WE) nr 1467/97.
5. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, Komisja ocenia, czy dane państwo członkowskie zastosowało się do zalecenia skierowanego do niego zgodnie z ust. 2.

³ Dz.U. L 198 z 30.7.2010, s. 1.

Artykuł 9
Wpływ na procedurę nadmiernego deficytu

1. Zakres, w jakim opinia, o której mowa w art. 6 ust. 1, została uwzględniona przez dane państwo członkowskie, jest brany pod uwagę przez:
 - a) Komisję przy opracowywaniu sprawozdania na mocy art. 126 ust. 3 Traktatu i przy wydawaniu zalecenia w sprawie nałożenia obowiązku złożenia nieoprocentowanego depozytu zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr XXX/2011;
 - b) Radę przy podejmowaniu decyzji co do istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu.
2. Ścisłejsze monitorowanie przewidziane w art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia stanowi integralną część przewidzianego w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 regularnego monitorowania wdrożenia działań podjętych przez dane państwo członkowskie w odpowiedzi na zalecenia wydane na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu lub wezwania wydane na mocy art. 126 ust. 9 Traktatu w celu skorygowania nadmiernego deficytu.
3. Rozważając, czy podjęto skuteczne działania w odpowiedzi na zalecenia wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu lub wezwania wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 Traktatu, Komisja bierze pod uwagę ocenę, o której mowa w art. 8 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, i – stosownie do sytuacji – zaleca Radzie podjęcie ewentualnych decyzji na mocy art. 126 ust. 8 lub art. 126 ust. 11 Traktatu.

Artykuł 10
Spójność z rozporządzeniem nr XXX w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej

Artykuły 5 i 7 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do państw członkowskich realizujących makroekonomiczny program dostosowawczy zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr XXX.

Rozdział V

Przepisy końcowe

Artykuł 11
Przegląd

1. W terminie do [ta sama data, co w art. 13 rozporządzenia w sprawie sankcji], a następnie co pięć lat, Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

- a) skuteczności niniejszego rozporządzenia;
 - b) postępów w zapewnieniu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej oraz trwałego zbliżania dokonań gospodarczych państw członkowskich zgodnie z Traktatem.
2. W stosownych przypadkach do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, dołącza się wnioski w sprawie zmian do niniejszego rozporządzenia.
 3. Sprawozdanie przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 12
Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do państw członkowskich, które w chwili jego wejścia w życie są już objęte procedurą nadmiernego deficytu.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, art. 7 ust. 2 nie ma zastosowania do państw członkowskich, co do których Rada uznała już, że podjęto skuteczne działania zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1467/97.
3. Państwa członkowskie dostosowują się do przepisów art. 4 w terminie do [6 miesięcy od daty przyjęcia niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 13
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący